

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.088/2012/8.szám

A Kúria a dr. Babos Éva pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a főosztályvezető jogtanácsos által képviselt Nyugdíjfolyósító Igazgatóság alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 16.M.3516/2011. szám alatt indított és a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2011. október 18-án kelt 16.M.3516/2011/9. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 16.M.3516/2011/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány 2006. október 1-től rokkantsági nyugdíjsegélyt folyósított a felperesnek. Az alperes a rokkantsági nyugdíjsegélyre való jogosultságot a 2011. május 10-én kelt határozatával megszüntette. A határozat indokolása szerint a felperes részére a nyugdíjsegélyt a 2011. április 30-án hatályos a Magyar Köztársaság Művészeti Alapjának megszüntetéséről és a Magyar Alkotóművészeti Alapítvány létesítéséről szóló 117/1992.(VII.29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr1.) melléklete szerinti Alapító Okirat 4. számú melléklet A alcím 4b) pontja alapján állapították meg. Mivel a felperes 2007. augusztus 1-től saját jogú társadalombiztosítási nyugellátásban (rokkantsági nyugellátásban) részesül, nyugdíjsegélyre - a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány által folyósított ellátásokról szóló 52/2011.(III.31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr2.) 1. § (7) bekezdése rendelkezése

szerint - nem jogosult. E határozatot a másodfokú társadalombiztosítási szerv helybenhagyta.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a társadalombiztosítási határozatok felülvizsgálatára irányuló keresetet a Kr2. 1. § (1)-(2) bekezdése és 2. § (7) bekezdése alkalmazásával elutasította. A bíróság megállapította, hogy az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság - a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 66. §-a és a Tny. végrehajtásáról szóló 168/1997.(X.6.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 72/B. §-a alapján - 2007. augusztus 7-én kelt határozatával, 2007. augusztus 1-től kivételes rokkantsági nyugellátást engedélyezett a felperes rokkantságának tartamára. Mivel a Vhr. 72/B. § (3) bekezdése szerint a kivételes nyugellátást minden szempontból úgy kell tekinteni, mintha az - a jogosultsági feltételek megléte esetén - jogszerűen megilletné az ellátásban részesülőt, a Kr2. 2. § (7) bekezdése pedig a nyugdíjsegélyre jogosultság megszüntetését írja elő, ha a jogosult részére a későbbiekben saját jogú társadalombiztosítási ellátást állapítottak meg, a társadalombiztosítási szervek jogszerűen határoztak a nyugdíjsegély megszüntetéséről.

A jogerős ítélet ellen a Tny. 6. § (3) bekezdés a) pontja és a Pp. 221. § (1) bekezdése megsértése miatt a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben az ítélet és a társadalombiztosítási határozatok „megváltoztatását” és az alperes kötelezését kérte arra, hogy 2011. május 1-től folyósítsa számára a társadalombiztosítási rokkantsági nyugellátásnál magasabb összegű nyugdíjsegélyt.

Érvelése szerint a kért ellátásra a Tny. 6. § (3) bekezdés a) pontja alapján jogosult: e szabály az egyidejűleg több saját jogú nyugellátásra jogosult személyek számára - törvény eltérő rendelkezése hiányában - arra biztosít lehetőséget, hogy a számára kedvezőbb ellátást válassza azzal, hogy a kedvezőtlenebb ellátás folyósítása szüneteltetésre kerül. Tekintve, hogy a Kr1. és a Kr2. nem rendelkeznek ezzel ellentétesen, de nem is törvények, a Tny. 6. § (3) bekezdésével nem ellentétesek, ezért számára választási lehetőséget kellett volna biztosítani, figyelemmel arra is, hogy a jogszabály-változások következtében mindkét ellátásra a Tny. szabályait, köztük a Tny. 6. § (3) bekezdés a) pontját kell alkalmazni.

A felperes előadta, hogy keresetében hivatkozott arra, hogy amennyiben a bíróság értelmezésében a Kr1. és Kr2. nem ad lehetőséget a Tny. 6. §-ában írtak alkalmazására, akkor magasabb szintű jogszabállyal ellentétesek, ami sérti az Alkotmány 35. § (2) bekezdésének azon rendelkezését, hogy a Kormány feladatkörében rendeletet bocsát ki, amely törvénnyel nem lehet ellentétes. A

bíróság a felvetett jogkérdésben nem foglalt állást, a Tny. 6. § (3) bekezdés a) pontja alkalmazhatóságának kérdését ítéletében meg sem említette, ezzel - ha az ügy érdemi elbírálására nem is volt lényeges kihatása - megszegte a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségét.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte arra hivatkozva, hogy az ítélet megfelel a jogszabályoknak, a bíróság lényeges eljárási szabálysértés nélkül döntött a felperes keresetéről.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet - a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján - tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 221. § (1) bekezdése szerint az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

A felperes keresetében a társadalombiztosítási határozatok felülvizsgálatát - a Pp. 221. § (1) bekezdését kivéve - a felülvizsgálati kérelmében megjelölt jogszabályok megsértése okán, azonos érvek alapján kérte, indítványozva azt is, hogy amennyiben a bíróság nem ért egyet a felperes jogszabály-értelmezésével, úgy a Tny. 6. §-ának az Alkotmány 35. § (2) bekezdésébe ütközése miatt forduljon az Alkotmánybírósághoz. A bíróság ítéletében nem indokolta meg, hogy a Tny. 6. § (3) bekezdése alkalmazhatóságával kapcsolatos érvelését miért nem tartotta elfogadhatónak, ez az eljárási szabálysértés azonban az ítélet hatályon kívül helyezését nem indokolta.

A felperes ellátása megszüntetésekor hatályos Tny. a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer keretében járó saját jogú nyugellátásként szabályozta az öregségi nyugdíjat, a rokkantsági nyugdíjat, a baleseti rokkantsági nyugdíjat és a rehabilitációs járadékot [6. § (1) bekezdés a)-d) pontok]. A Tny. 6. § (3) bekezdése által biztosított választási jog ezen saját jogú, illetve a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer keretében járó hozzátartozói nyugellátások [6. § (2) bekezdés] tekintetében illetve meg azokat a személyeket, akik egyidejűleg több ellátásra is jogosultakká váltak. A Tny. 6. § (4) bekezdése egyes, más jogszabályok alapján igényelhető nyugdíjakra (bányásznyugdíj, korengedményes nyugdíj, egyes művészeti tevékenységet folytatók

öregségi nyugdíja, szolgálati nyugdíj, stb.) is alkalmazni rendelte a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer keretében járó nyugellátásokra vonatkozó szabályokat, a Tny. 6. § (4) bekezdésének taxatív felsorolást tartalmazó rendelkezésben azonban a rokkantsági nyugdíjsegély nem szerepel.

A fentiekből következik, hogy a Tny. 6. § (3) bekezdés a) pontja a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer keretében járó, vagy azokkal egy tekintet alá eső más nyugellátások esetében biztosítja a felperes által megjelölt választási jogot, ez a jog fenti ellátások körébe nem vonható rokkantsági nyugdíjsegélyben részesülőket nem illeti meg. A Kúria utal arra is, hogy az ellátást a felperes jogosultsága megállapításakor a központi költségvetés a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma fejezetében biztosította [Kr1. 1. § (6) bekezdés], a Kr2. pedig a hatályba lépésétől kezdve akként rendelkezik, hogy az alperes által folyósított rokkantsági nyugdíjsegély fedezetét a központi költségvetés a Nyugdíjbiztosítási Alapnak megtéríti [1. § (6) bekezdés]. Ezen túlmenően a Kr2. rendelkezik arról, hogy a rokkantsági nyugdíjsegély mikor minősül társadalombiztosítási nyugellátásnak. A Kr2. 1. § (2) bekezdése szerint a társadalombiztosítási nyugellátásra irányadó szabályokat - a Kr. eltérő rendelkezése hiányában - 2011. május 1-től a nyugdíjsegély folyósítására és - a 2. § (5) bekezdés és a 3. § szerinti esetekben - megállapítására megfelelően alkalmazni kell. A 2. § (5) bekezdése alapján társadalombiztosítási nyugellátásnak az alperes által folyósított nyugdíjsegélyek a Tny. szerinti kivételes nyugellátás emelés és egyszeri segély engedélyezése szempontjából minősülnek, a 3. § a hozzátartozói ellátások megállapítása tárgyában rendelkezik.

A fenti jogszabályi rendelkezések összevetésével a Kúria megállapította, hogy az eljáró társadalombiztosítási szervek és a munkaügyi bíróság nem sértett jogszabályt azzal, hogy a felperes ügyében a Tny. 6. § (3) bekezdését nem tartotta alkalmazhatónak. Mivel a választási lehetőség korlátozása nem a Kr1. és Kr2. rendelkezésein alapul, nem merül fel az Alkotmány 35. § (2) bekezdésének felperes által állított sérelme sem. Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségei megtérítését nem kérte, ezért a Kúria e tárgyban - a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján - mellőzte a határozathozatalt.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján határozott.

Budapest, 2012. június 19.

*Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin
s.k. előadó bíró, Dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő